

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

**การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
และปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2548**

ของ

**องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี**

บันทึก

หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติตำบลเวียง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2548

.....

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2548

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษา สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจนกำหนดมาตรฐานการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวอาศัยอำนาจตาม ความใน มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537

.....

ข้อบัญญัติตำบลเวียง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2548

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วน ตำบล พ.ศ.2537 ประกาศมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การ บริหารส่วน ตำบลเวียง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การ บริหารส่วน ตำบลเวียง และนายอำเภอไชยา จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติตำบลเวียง" เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2548

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลเวียงตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดย เปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแล้ว 15 วัน

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

"การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่และบำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิลน

"การปล่อยสัตว์" หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

"เจ้าของสัตว์" หมายความว่ารวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะ อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

ข้อ 5 เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนใน ท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตอำนาจของ องค์การบริหารส่วน ตำบลเวียง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(1) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท

- ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ สุนัข แมว หนู จระเข้ นก

โดยเด็ดขาด

- 1.1) ถนนหรือทางสาธารณะ แม่น้ำ ลำคลองสาธารณะ
- 1.2) วัดวาอาราม โบราณสถาน โบราณวัตถุ
- 1.3) สถานศึกษา โรงเรียน
- 1.4) สถานที่ราชการ
- 1.5) สถานที่ท่องเที่ยว

(2) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

2.1) ให้พื้นที่ที่เจ้าของสัตว์หรือผู้ที่ครอบครองสัตว์มีกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครอง

เป็นเขตที่มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท

- ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ สุนัข แมว หนู จระเข้ นก

โดยจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกต้องสุขลักษณะ
- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องสุขลักษณะ
- (4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน
- (5) ให้เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงกำหนด

ข้อ 6 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืน ข้อ 5 โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย สามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของ องค์การบริหารส่วน ตำบลเวียง แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามสมควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่น่าปรากฏว่าสัตว์ที่เข้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 7 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ 8 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 9 ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้อำนาจออกกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 16 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2548

(ลงชื่อ)

(นายศิริ ศักดิ์ศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายเมธี วัฒนศิริ)

นายอำเภอไชยา